

skæring, men en Bortskæring af overflødige Statsopgaver. Under Valgkampen havde jeg Lejlighed til Gang paa Gang at konstatere, at mine Modkandidater var enige med mig i, at Staten beskæftiger sig med alt for mange Opgaver, men naar man kom til Spørgsmaalet om, hvorledes der skulde skæres bort, hvilke Opgaver der skulde skæres bort, hørte Enigheden op. Hvis man gaar frem som af mig her omtalt, vil man opnaa ikke alene en forbigaaende Lettelse ved en Nedskæring, men en Bortskæring af en saadan Karakter, at Bevillingen af den Art ikke mere optages paa Budgettet, hvorved man vilde opnaa en varig Lettelse og tillige begrænse Statens Opgaver saaledes, at de bliver mere overskuelige baade for os og vore Vælgere.

Pinholt: Jeg skal kun gøre nogle ganske faa Bemærkninger. Jeg vil gerne, fordi der er rettet en Henvendelse til mig om at drage det frem, henstille til den højtærede Minister og det kommende Udvalg at overveje det Spørgsmaal, der kommer til Udtryk i § 8, om ældre Dyr, der skal have Statspræmie, absolut skal transporteres til et Fællesskue i en Provins. Derved paaføres der nemlig de enkelte Kvægavlsforeninger saa betydelige Udgifter, at det er meget tvivlsomt, om det i det hele taget kan føre til et godt Resultat. Jeg vil meget henstille, at man søger at lempe Bestemmelsen, og navnlig, om det ikke kunde tænkes, at disse ældre Dyr, for saa vidt der holdes Amtsskuer eller større Fællesskuer, paa disse kunde præmieres og faa det Statstilskud, som de nu ellers faar ved de Statsskuer, der skal nedlægges; de blev jo som Regel ogsaa holdt amtsvis.

Til Slut vil jeg gerne gøre et Par Bemærkninger til den sidste ærede Taler. Han sagde, det var som Fod i Høse, om man strøg disse Bevillinger til Husdyrbruget og til Landbruget i det hele, det var i Virkeligheden bedst at komme bort fra dem. Det kan jo være en meget ligetil Betragtning, men der er dog een Ting, som man ikke kan se bort fra, og det er denne, at det Arbejde, der gøres i Landboforeningerne, er tilgængeligt for alle, ogsaa de, der ikke er Medlemmer af Foreningerne, kan i fuldt Maal faa Del deri uden at give noget Bidrag. Det sker jo i meget rigt Maal. Jeg vil gaa ud fra, at maaske ikke en Gang Halvdelen af Danmarks Landbrugere er Medlemmer af en Landbo- eller Husmandsforening, og de faar dog alle disse Oplysninger og Del i dette Arbejde uden at bidrage dertil. Jeg synes derfor ikke, der

er noget urimeligt i, om man gennem disse Smaabevillinger søger at lade alle komme til at bidrage. Her er det jo ikke saaledes, at man faar Frugten af sit eget Arbejde alene, og det skal man heller ikke have, da det i høj Grad er af Betydning, at disse Oplysninger kommer til alles Kundskab, og at alle kan komme til at arbejde i Fællesskab. Det vilde sikkert ret hurtigt vise sig, at hvis man pludselig tog enhver offentlig Støtte bort fra dette Arbejde, vilde meget af det synke sammen og meget værdifuldt gaa til Grunde, og de, der konkurrerer allerskarpest med os i Udlandet, som arbejder paa samme Linie og i højeste Grad efterligner vore Forhold, vil gaa os forbi. Og den Dag, da vi stod og opdagede, at de var kommet os forbi, vilde det maaske være umuligt for os at komme op paa Siden af dem igen. Dette synes jeg man skulde overveje, inden man siger, at alt dette er intet værd, det kan man saa udmærket godt undvære.

Landbrugsministeren (Madsen-Mygdal): Skønt de Ordførere, der nu har udtalt sig, naturligvis ikke har været enige om alt det, som dette Lovforslag omfatter — en saadan Enighed vilde ogsaa være ret kedelig for en saa lang Debat, som vi nu har haft — maa jeg dog sige, at jeg har faaet det Indtryk, at man fra alle Sider i Virkeligheden tilsiger Villighed til at ville arbejde for Gennemførelse af Lovforslaget, naturligvis med saadanne Ændringer, som det ved Forhandling i Udvalget maatte findes ønskeligt at indføre. Jeg kan altsaa for mit Vedkommende kun takke for den Velvillie, som Lovforslaget saaledes har mødt. Der er i Forbindelse med dette Lovforslag fremsat Udtalelser, som næsten kunde betragtes som almindelige politiske Udtalelser. Men dem skal jeg ganske lade ligge, idet jeg ikke mener, at det i og for sig er ønskeligt at fortsætte en Debat om disse store almindelige politiske Spørgsmaal i Forbindelse med en Lov om Husdyravlen.

Til Ordføreren for Venstre, det ærede Medlem Hr. Clausager, hvis Anskuelse jeg i det hele og store kan slutte mig til og anerkende, vil jeg sige, at det vist kan være rigtigt, at Lovforslaget farer lidt for haardt frem mod de smaa lokale Skuer. Det er ogsaa blevet nævnt af andre, ja, maaske af alle Ordførerne, at det vilde blive en for lille Bevilling, der kunde stilles til Raadighed for de smaa lokale Skuer, ikke mindst naar man, som det har fundet Udtryk i Lovforslaget, ogsaa ønsker, at Husmands-